

Тука гледай; гледай мене —
Има ль друго сътворенъе
Тъй назикъ и съвършено;
Съ умъ и разумъ надарено
И полезно за човѣка? . . .
Нему вѣрн' отъ памтивѣка:
Да го слуша, да му шета,
Да се бори съ звѣроветъ,
Да се бие зарадъ него. . .
Има ль други? Кажл — дѣ го?
Ти и други — кой къви сте?
— Ви сте гавра, маскари, сте! . . .
Казвашъ, билъ съмъ едѣръ, гровель —
Я погледай тамо онзе
Капитанинъ, Китътъ морски:
Кахраманъ-башия дворени!
Я какъвъ левентъ скопосанъ!
Нѣма нийдѣ власъ, ни косъмъ,
Той да ли е ужъ по-дребенъ? —
Трупъ --- грамада; купъ отъ мърша.
А на що е той потребенъ?
Покажи ми, той що върши,